

Josef Vohnout: SLADKÉ PLODY NAŠÍ SPRÁVNÉ ORIENTACE

- CZ24 News | 3. dubna 2023

Je to konečně tady! Další vítězství v řadě nekonečných vítězství zeleného komunismu. Začínají se nám ty skvělé triumfy naší doby nějak kriticky hromadit, orientace na dojem začíná být naprosto převažující směr našeho počínání. Nic nefunguje? Nevadí, důležité je, že z toho máme dobrý pocit a má to ten správný ideový náboj. Kdo si otevře klapáčku, že to není až tak dobré, to je prostě proruský dezolát a je hoden zatracení.

Konec spalovacích motorů

Donedávna to ještě byla odporná dezinformace, kterou ruští švábové chtěli narušit naše budování rozkvetlé zahrady. Ve volbách kandidovaly strany s jasně deklarovaným programem ukončení spalovacích motorů, protože toto téma se dotýká každého, a ty také vyhrály s tímto tématem volby. Kdo si vzpomíná na něco jiného, je dezinformátor a nepřítel demokracie. Že se nic takového nepřipravovalo, protože by to porušovalo zájmy našeho státu, tak to potvrdil sám náš slušný pravdomluvný předseda vlády už v roce 2021. Nikdo nic takového ani trochu nechystal a jak moudře pravil, zákaz byl nepřijatelný. A měl pravdu, předseda, vyjednal to šikovně. Není to zákaz, ale jen pouhý konec.

Spalovací motory nekončí, to je proruská dezinformace, protože Německo si pro Porsche vyjednálo výjimku. V jejím rámci se do spalovacích motorů bude lít speciální a klimaticky naprosto neutrální palivo a poslední výkřik evropské vědy – syntetický benzín. Sice tento úžasný pokrokový prostředek vynalezli už v roce 1913 a vysokou popularitu si později získal v tehdejší sjednocené Evropě pod vedením evropských komisařů z třetí říše, ale koho to zajímá. Prostě to oprášíme, dá se tomu nový dynamický název a je z toho nejnovější technologie e-palivo. Protože mělo naprosto vynikající vlastnosti, tak se i ve válečných podmínkách používal z naprosté nouze. Ale teď je to jinak. V názvu je kouzelné písmenko E, proto ho nepoužíváme z nouze, ale pro dobrou věc. To je pak něco úplně jiného. Budeme ho vyrábět z uhlíkové neutrálních molekul svobody, dříve metan, a bude to vše pohánět větrná energie. Cena prý bude stejně jako u normálního benzínu. Ano, jistě, pochopitelně to bude bezpochyby pravda. Ale jakási zákeřná studie, kterou dávali dohromady nejspíš ruští agenti, říká, že cena [za litr takového paliva je 10 dolarů](#). Česká asociace petrolejářského průmyslu a obchodu se pro jistotu o ceně nezmiňuje vůbec, jen tak trochu naznačuje, že bude potřeba částečná úprava [klasických spalovacích motorů](#). Prostě nic, čím bychom se měli znepokojovat, úspěchy budou ohromující. Kdo je znepokojen, nahrává Rusku a pojede v rámci převýchovy na výstavku fotografií klimatických změn. Ale opatrně, protože nevíme, jak se nám vývoj obrátí. Evropská komise tak trochu zjistila, že ty zlé plyny v hodných tepelných čerpadlech dělají neplechu, tak je co? Správně! Zakážeme. Tím se problém nadobro vyřeší. Ta ucelenost a koncepčnost toho celého mne nepřestává udivovat. Ale nedostatek logiky nahradíme upevnění víry, protože kdo nevěří je proruský flastenec.

Jak správně aplikovat EU směrnice? Doslova a do písmene a ještě přitvrdit

Aby se vrátil k tématu v nadpisu, docela mne zaujal v zásadě banální spor o název produktu. Kam bychom to měli okna, kdyby si firmy jen tak samy od sebe vymýšlely názvy pro své výrobky? Úplná hrůza, to by se určitě zneužívalo třeba k propagaci ledasčeho jako například u tohoto zlého

produktu jménem Kefírer. Prostě naprostý amatérismus a anarchie. Něco tak nesmírně důležitého je přece potřeba zregulovat, aby byl trh sociálně zodpovědný. Kdo má z toho jiný pocit, nahrává proruským chcimírům. A tak předobří ouřadové uchopili evropskou směrnici, která říká, že prapodivná bílá tekutina z rostlin se nesmí jmenovat mléko. Mléko je ze zvířat a ne z rostlin. Trochu to kazí kokosové mléko, tělové mléko, kaučukové mléko, ale to jsou jen potíže růstu, prostě tam dáme pár výjimek a přijmeme další úředníky k jejich kontrole. Prostě správný svazový přístup hodný naší zahrádky.

Výše zmíněný zločinný výrobek měl slogan „Nesmím se jmenovat a nejsem mléko, ale vy mi tak říkat můžete“. Protože nařízení EU říká, že název mléko nesmí být použit na rostlinný produkt, tak z toho úřady po důkladném mozkovém myšlení učinily jednoznačný závěr, že to je matení zákazníka. Matení zákazníka je co? Je špatné. A to je potřeba co? Napravit. A čím? Nejúčinnějším nástrojem dobra a to pokutou, která všechno zlo světa změní v zářivé krásno. Ale co se nestalo? Ti fikaní zneužívači demokracie a našich měkkých zákonů použili fintu s advokátem a dali to k soudu. To by snad tak nevadilo, máme vyspělou demokracii a stěžovat si nebo žalovat můžeme, jak je libo. Jenže, ouha, soudci neměli prst na tepu doby a udělali společenský přešlap. Firma vyhrála.

Na první dojem si řeknete, jsou snad na tom úřadě debilové? Jak může někoho zmást nápis „NEJSEM MLÉKO“ tak, že by to vytvářelo dojem mléčného výrobku? Jak to, že úředník není schopen jednoduché úvahy tohoto typu? Vzhledem k tomu, že někdo musel vypočítat zdůvodnění, které muselo být v tomto případě zvláště zdařilé úřednické dílo hodné zařazení do nového uměleckého směru - byrokratismu, tak nějakou inteligenci musel použít. Zřejmě v jádru obsahovalo tvrzení, že nazývat mlékem rostlinnou sračku je zapovězeno a v názvu je mléko, tudíž není jiné cesty než zákaz. Naprosté tupé doslovné užití předpisu a iniciativní zhoršení pod zásadou, vše k neprospěchu kontrolovaných. Úředník svou inteligenci použil pouze na zdůvodnění, proč se musí zaplatit pokuta. Normálka, úředník motivovaný odměnami z výběru pokut vytvořil záminku, aby mohl sankci vyměřit.

Jak vznikl systém, kdy se veřejné správě absolutně nevyplatí dělat rozhodnutí ve prospěch lidí? Proč veškeré rozhodnutí úřadů směřují k tomu, aby na vše řekly ne, protože to je bezpečné? Proč je nutné, aby tak jednoduchou věc vysvětlil úřadu soud? Zapojte veškerou svou fantazii a představte si, že by úředník použil normální rozum a vydal rozhodnutí, že tohle přece nemůže nikoho zmást. Dostal by to odvolací úřad a ten by řekl, hm, tak to ani náhodou. A rozhodl by proti. Rázem by měl úředník minusovou čárku. Proto je pro úředníka vždy bezpečnější na vše říkat ne, to nejde. To mu nikdo vytknout nemůže. Problém ani není, že se ksindl podnikatelský brání. Z kapsy úředníka to nejde, takže co. Naopak za případné ano by nesl zodpovědnost, vyrojily by se otázky, zda tam nejsou nějaké ty vazby. Systém z lidí udělá stroje na „nejde a neumíme“. Systém je prostě tak nastaven a proto generuje jednu pitomost za druhou.

Nahrávka byla nelegální, moje nahrávka to dokazuje

Že je to opravdu nelidský systém lze dobře vidět na tom, jak komplikované lži musí vymýšlet, aby obhájil neobhájitelné. Učitelka vyhozená z práce za své názory, ředitelka se raduje, jak je to správně, že ona učitelka půjde za své výroky před soud. Soudkyně je spokojená sama se sebou, že vyhazov byl oprávněný. Jako kontext k tomu mele soudruh velepráskač Kartouz něco o tom, jak důležité je ponechat učitelům možnost svobodně demokraticky diskutovat s jejich žáky nad tématy, která se týkají současné situace. Svobodně a demokraticky diskutovat a pak je za to zavřít. Tak to je ta správná svoboda. Ano, vím, komu na tom přijde něco divného, je proruský dezolát. To, že zblbne úředník, protože je kolečko v systému a jeho výdělek závisí na jeho otáčení se ve stroji, to se dá pochopit. Ale že takto myšlenkově zhloupne vzdělaná vrstva národa?

Prostá aplikace logiky napovídá, že učitelka byla vyhozena za názor z práce. Etalon demokracie její

trestní postih okomentuje, že to je potřebné ke svobodné diskusi. Asi tím míní diskusi na téma je naše liberální demokracie skvělá nebo jen úžasná? Její nadřazená se nepodivuje nad tím, že žáci chodí praskat na fízlarňu a je ráda, že tomu tak je. Zřejmě až do doby, než si někdo nahraje ji, trochu to sestříhá a pak ji v tom nechá vymáchat. Vůbec naše společnost je doslova posedlá kriminalizací slov. Dá se to celkem dobře ilustrovat na případu Jurečky a jeho rozhovoru s šéfem Úřadu práce. Všimněte si, že jeho nahrávku prověřuje Národní centrála pro organizování odhalovaného zločinu. Oni si sice raději říkají Národní centrála proti organizovanému zločinu, ale i tak si kladu otázku, co je na případném banálním pracovním sporu ministra a jeho podřízeného tak závažného, že to musí řešit tento speciální protimafiánský útvar. Na posouzení snad stačí jeden právník orientující se v trestním právu. Líbí se mi, jaké srdečné vztahy v systému panují, vždyť kdo z nás si nahrává každý pracovní hovor se šéfem? Běžná věc a rovnou s tím do novin. Tady by se libtardům mělo trochu rozsvítit, že ta bestie fakt kouše a její chuť je nezměrná.

Raději se mýlit se Stranou než mít pravdu proti Straně

Pak se netřeba divit, že v takové atmosféře nikdo nemá odvalu se protivit a pak jsou bez diskuse prosazovány stále větší nesmysly, jejichž pitomost se neustále stupňuje stejně jako za komunismu. Všichni viděli, že to je nesmysl, ale na papíře to vypadalo krásně – zdvojnásobíme tohle, zlepšíme támhleto a zvýšíme výrobu támhle. A když se to nepovedlo, tak to byla chyba amerických agentů. Ale je vidět pokrok, dneska se už tak nevymlouváme, máme agenty ruské. Navíc nám chudobu s bídou nedělají diverzanti, ale už si to ordinujeme sami promyšleně v záchvatu masochistických orgií. Krásnou ukázkou je návštěva soudružky Pekarové na Tchaj-wanu. Pekarová je jeden z nejlepších argumentů pro misogyny standardně, ale zde se opravdu překonává. V červených šatech, což má v čínském kulturním chápání poměrně zásadní symboliku, se nechá fotit s představiteli ostrova. Zajímalo by mne, co tím Česká republika získá? Kdopak si ještě dneska vzpomene na to, jak Pepek Vyskoč cestoval na Tchaj-wan a po jeho návštěvě nějakou záhadou automobilka Škoda začala zvažovat, že opustí čínský trh. Ale musím taky všechny hlídače pravdy s očima planoucima a srdcem hořícím pro nezávislou novinářinu ujistit, že by mne ani nenapadlo spojovat nedostatek léků v současné době se šířením demokratických hodnot v podání Pekarové. Tyhle události spolu naprosto ani trošičku nesouvisí, protože nedostatek nastal mnohem dříve, než tam odjela, že? Nic jako příprava diplomatické návštěvy není a ani nijak neporušujeme politiku jedné Číny, protože pro nás jsou smlouvy naprosto svaté. Mít konflikt s dvěma jadernými velmocemi je pro nás naprosto únosná pohoda. Navíc nebudeme počítat grošiky, to je moc a moc ošklivé. Nám jde jenom o hodnoty, takže otázka, co tím získáme, je prostě kontrarevoluční. Jsem vyspělá demokracie a ne nějaká banánová republika, abychom se starali o [nějaké pitomé ekonomické zájmy](#). Poukazovat na to, že Honduras byl vždy poslušný americkým zájmům a poskytoval například své území jednotkám Contras, je naprosto nepatřičné. Takže v jakém zájmu tam Pekarová jela, je docela dobrá otázka. Stačí se rozhlédnout v libovolném obchodě, co má na sobě nápis vyrobeno v Číně a ty hodnoty dostávají poněkud hořkou příchut.

Omlouvám se, soudruzi, nejsem dezolát

Jak vláda nebo systém, který představuje, chápe demokracii, lze také dobře ukázat na případu olympionika Svobody. Aktivistický udavač Jiří Doležal ví, co doba žádá a rozumí svobodě jako nikdo jiný. Výtečné, že u tohoto článku je prosba o příspěvek na obranu svobody tisku. Co může víc ukazovat naprostou myšlenkovou nedostatečnost víc než tohle spojení? Ale docela mne udivila reakce olympionika Svobody. Který místo toho, aby soudružku ministryni i uslintaného šmoka poslal leninskou cestou a řekl, že jeho názor je prostě takový, tak se začal kát, omlouvat a vysvětlovat. Tohle u zmrdů nikdy nezabralo. Což o to, dělá jim to dobře týrat své oběti a poslouchat jejich žadonění, protože to posiluje jejich pocit moci, ale milosti se nedočká. I když musím říct, že nevím, jakým tlakům byl vystaven a co mu hrozí. Sice státu vybojoval medaile, proslavil Českou republiku, je

doslova gigantem proti trpaslíkovi Doležalovi a to doslova i ve fyzickém smyslu. Přesto je v pozici morálního majáku právě onen zvrácený trpaslík. Při jeho fyzické nedostatečnosti si musí užít pocit moci. Olympionik má mnohé zásluhy, ale jednou šlápne vedle a čáry máry fuk, je z něj dezolátní flastenecký chcimír. Mimochodem, všímáte si, jak se množí tyhle posměšné přezdívky? Víte co to znamená? Tak se zkuste zamyslet, jaké důsledky to mělo například u Lenina, který nepřátele nazýval škodlivým hmyzem. Je vidět, jak současní představitelé vlády chápou pojem svoboda názoru nebo slova. Pro ně demokracie znamená, že s nimi můžete jen a jen souhlasit. Cítí se silní, a proto neváhají útočit na jakéhokoliv úchylkáře, který pokříví správný způsob nahlížení. Prostě hra na demokracii skončila. Jenže, každá akce vyvolává reakci. Dojeli na to i komunisté, když pronásledovali kdekoho. Otázkou je, kdy na to dojede současný režim a co nás to bude stát.

AUTOR: Josef Vohnout

[ZDROJ](#)